

11 אפריל 2022
י' ניסן תשפ"ב

החלטה בעניינו של – ת.ז.

1. בתאריך 14.7.2021 הוגשה קובלנה נגד הסטודנט, ת.ז., בה יוחסו לו המעשים הבאים: הסטודנט ניגש לבחינה מקוונת בתאריך 8.2.2021, מועד א' סמסטר חורף תשפ"א, בקורס חשבון אינפיניטסימלי 104032. נהלי הבחינות אסרו על שימוש בחומר עזר. במהלך הבחינה הסטודנט נכנס לתכני הקורס באתר הקורס במודל. בזמן תיעוד הכניסה לתכני הקורס במודל, הסטודנט נראה גולל בעכבר ומתבונן במסך המחשב הנייד, שאינו נראה למצלמה במשך מספר דקות.
2. התביעה האשימה את הסטודנט, עפ"י תקנון המשמעת, בסעיפי האישום כלהלן:
 - א. 4.1.1 "עשה, בהונאה או בדרך בלתי כשרה אחרת, מעשה על מנת לשפר ציון בבחינה, בוחן, עבודה, פרויקט, השתלמות מעשית או כל מטלה לימודית אחרת, או על מנת להשיג יתרון אקדמי, עבור או עבור סטודנט אחר".
 - ב. 4.1.2 "החזיק ברשותו, חומר לימודי או ציוד אסור בעת בחינה או בוחן, בין אם השתמש בו במהלך הבחינה או הבוחן ובין אם לא".
3. בתאריך 24.3.2022 התקיים הדיון המשמעתי בנוכחות הצדדים.
4. הודענו לסטודנט במעמד הדיון כי מצאנו להרשיעו בעבירות לפי סעיפים 4.1.1 ו-4.1.2 שלעיל. לאחר מכן, בהסכמת הצדדים, נשמעו טיעונים לעונש.
5. להלן נימוקי הכרעת הדין וגזר הדין.

הכרעת הדין:

6. דוח הפעילות במודל שהגישה התביעה הראה, כי במהלך הבחינה הסטודנט נכנס לשלושה קבצים שונים באתר הקורס. התובעת הציגה דו"ח מאת ד"ר אולגה צ'ונטונוב, IT Consultant בטכניון, בו מוסבר כי על מנת שפעילות תופיע בדו"ח הפעילות נדרשת פעולה אקטיבית של הסטודנט.
7. הסטודנט טען שפתח את הקבצים האמורים יום לפני הבחינה, והם נשארו פתוחים בלשוניות הדפדפן במהלך הבחינה. לטענתו, בעת ביצוע הבחינה העומס בדפדפן הפריע לו, ועל כן לחץ על הלשוניות הפתוחות כדי לסגור אותן. כמו כן, לטענתו לא השתמש כלל בקבצים שהיו פתוחים, אלא רק סגר אותם.
8. התביעה הציגה את דוחות הפעילות לכל קובץ שנפתח בעת הבחינה, והראתה כי שני קבצים שנפתחו במהלך הבחינה לא נפתחו כלל ע"י הסטודנט טרם הבחינה, וקובץ אחד מתוך השלושה נפתח כשבועיים לפני הבחינה, נסגר ונפתח שוב במהלך הבחינה.
9. עד התביעה, פרופ' יוחאי מעיין, מרצה הקורס, העיד כי הקבצים אליהם נכנס הסטודנט מהווים חומר עזר אסור. פרופ' מעיין ציין, כי הקבצים אותם פתח הסטודנט במהלך הבחינה הינם קבצים המרכזים טעויות נפוצות של סטודנטים בתרגילי הבית, ומראים לעיתים גם את הדרך הנכונה לפתרון הבעיות. על כן, מדובר ביתרון לא הוגן עבור סטודנט שצופה בקובץ זה בזמן הבחינה. פרופ' מעיין ציין, כי אינו יודע בוודאות אם פתיחת הקבצים סייעה לסטודנט בשיפור הציון אם לאו, אך עצם פתיחתם אסורה כמובן.

10. במהלך הדיון הציגה התובעת חלקים מסרט הקלטת הבחינה בתכנת זום, בהם הסטודנט נראה ממקם את המצלמה בעת תחילת המבחן, ומסך המחשב הנייד בו השתמש הסטודנט לביצוע הבחינה לא נראה למצלמה, גם בעת פתיחת הקבצים.
11. בתגובה טען הסטודנט, כי סידר את המצלמה על מנת שיראו את גופו ואת סביבת הלימוד שלו כפי שהתבקש, והוא מבין איך המיקום הנ"ל יכול להתפרש. כמו כן אמר, שאם היה יודע שיגיע למעמד הזה, היה מכון את המצלמה כך שיראו את שני מסכי המחשב, וכך אולי היה מצליח להוכיח את חפותו.
12. דוחות הפעילות שהציגה התובעת אמינים, ואיננו מקבלים את טענת הסטודנט שפתח את הקבצים טרם הבחינה ורק ניסה לסגור אותם.
13. נוכח האמור לעיל, החלטנו פה אחד להרשיע את הסטודנט בעבירות משמעת לפי סעיפים 4.1.1 ו- 4.1.2 לתקנון.
14. המעשה שעשה הסטודנט היה מעשה בלתי כשר שנועד להשגת שיפור בציון הבחינה (בין אם בפועל הביא לכך ובין אם לאו). חזקה על סטודנט שעייך בחומרים אסורים במהלך בחינה שעשה כן במטרה לשפר ציון (ללא קשר להשגת המטרה). יוער, באשר לסעיף 4.1.2, כי יישום תקנון המשמעת בכל הנוגע למבחנים מקוונים, נפקותו כי כניסה לחומרים אסורים המצויים ברשת הינה בגדר החזקת חומר לימודי אסור, וזאת מעת הכניסה אליהם. בין אם הקבצים סייעו לו ובין אם לאו, עצם פתיחתם מהווה עבירת משמעת חמורה, שהינה בגדר חציית קו אדום ברור.

גזר הדין:

15. השיקולים המנחים לקביעת גזר הדין קבועים בסעיף 11.11 לתקנון.
16. התובעת ביקשה את העונשים הבאים: ציון 0 בקורס, הרחקה בפועל לסמסטר והרחקה על תנאי לסמסטר. התובעת טענה כי במהלך הבחינות המקוונות, הטכניון כמוסד אקדמי נתן אמון בסטודנטים ולא פגע בפרטיותם לצורך שמירה על טוהר הבחינות, כפי שמופיע בנהלי הבחינות המקוונות - "הטכניון עושה כל שביכולתו כדי להימנע מפגיעה בפרטיות הנבחנים ומקדיש תשומת לב להתערבות מידתית ומצומצמת ככל הניתן במרחב הפרטי. כנגזרת מכך, הטכניון אינו עושה שימוש בתוכנות הפולשות לצידוד הקצה הפרטי, בחסימת הדפדפנים, בניטור מובנה של הפעולות במחשב האישי, או בכל חדירה אקטיבית למרחב הדיגיטאלי הפרטי". לכן, לטענתה, מתבקשת חומרת ענישה כגודל הפגיעה באמון.
17. הסטודנט העיד על עצמו כי הוא מאמין בדרך הישר, וגם כשהוצע לו לבצע עבודה עם ציון עבור סטודנט ממוסד לימודים אחר, סירב בתוקף. הסטודנט גינה מעשה של העתקה וטען כי זוהי לא דרכו. הוא ביקש את התחשבות בית הדין בהקלה בעונשו, ואמר כי הרחקה בפועל מן הלימודים הינו עונש חמור שיפגע בו קשות. לעמדתו, ציון 0 בקורס הנ"ל מהווה עונש מידתי למעשיו, ולעבירה שבגינה הואשם.
18. מאחר וסמסטר אביב החל, בית הדין שאל את הסטודנט האם במידה שתוטל עליו הרחקה בפועל, ישן סיבות שבעטיין יבקש שההרחקה לא תושת בסמסטר הנוכחי. הסטודנט השיב כי אין לו העדפה או מניעה לביצוע עונש ההרחקה בסמסטר הנוכחי או בזה שלאחריו. הרחקה בפועל הינו עונש חמור ומשמעותי מבחינתו, בכל תזמון שהוא.
19. כאמור בהכרעת הדין לעיל, הסטודנט ביצע פעולה לא כשרה ועבר על תקנון המשמעת של הטכניון. מובן כי עונשים הקבועים בתקנון המשמעת, בוודאי הרחקה בפועל, פוגעים בלימודים. יחד עם זאת, השמירה על הטוהר

בית הדין המשמעתי לסטודנטים, הטכניון

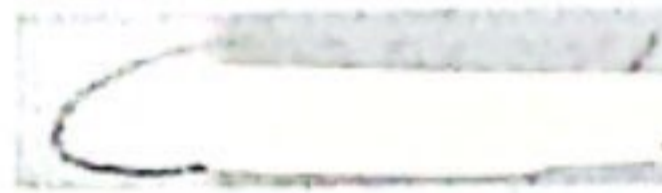
האקדמי, והצורך להגן על ציבור הסטודנטים ששומר על הכללים, מחייב בנסיבות המתאימות גם עונש של הרחקה מלימודים.

20. אשר על כן, החלטנו פה אחד לאמץ את דרישות התביעה במלואן ולהשית על הסטודנט את העונשים הבאים:

- א. ציון 0 בקורס (לפי סעיף 12.4 לתקנון).
- ב. הרחקה בפועל מסמסטר אביב תשפ"ב (לפי סעיף 12.7 לתקנון).
- ג. הרחקה מלימודים על תנאי לסמסטר, בתוקף עד לסיום הלימודים בטכניון, יופעל במקרה של הרשעה נוספת בעבירה לפי סעיפים 4.1.1 או 4.1.2 לתקנון (לפי סעיף 12.7 ו-12.16 לתקנון).

שוש סטופניץ ר.ל.

שוש חבי סגל פ.פ.

שוש חבי סגל א.ל.
אב בית הדין